

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Orator Christianvs Caroli Regii E Societate Iesv

Reggio, Carlo

Romæ, 1612

Christium esse caput omnium Christianorum. cap. 2.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68672](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68672)

ta, neque persequutiones, neque Mors, nec quicquid sese obficiat, ab incepto proposito me poterit retardare, sed in omni fiducia (inquit) sicut semper ita & nunc, magnificabitur Christus in corpore meo, siue per vitam, siue per mortem, & tanti propositi firmitatem in Christum tanquam in causam referens subdit, mihi enim viuere Christus est & mori lucrum, Vides ne Orator Christiane, quantæ in hac Christi noticia opes, tanquã thesaurus diuinus in agro absconditus, lateant? quas sine magno damno populis occultare non possis, nec sine magno fructu depromere? vt omnes in hoc thesauro & inuento gaudeant, & communicato ditescant. Illud autem certum est, tum hæc & iucundissima tibi & saluberrima populo fore, cum verè dicere poteris: Imitatores mei estote, sicut & ego Christi, nam signum eam imprimit formam, quam in se habet: & anulus per eam vim quam ipse à magnete recepit, alterũ anulum trahit.

Christum esse Caput omnium Christianorum.
Caput I I.

P Rincipium Sumamus ex eo loco quo Christum esse caput omnium Christianorum, nosque eius membra, & corpus fatemur. Sitque hic locus tanquam cæterorum locorum exemplar, ad explicandum modum, varia, ex locis varijs argumenta eruendi, nam idem in alijs repetere, longum esset. Ex hoc igitur loco pulcherrima ducuntur argumenta, primo erga Deum & Christum, Deinde erga nos, postremo erga proximos. Erga Christum, & Deum in hunc modum. Si caput est Christus, nos membra, ergo pluris Christum facere debemus, quam nos ipsos, sicut membra ad capitis defensionem, se ipsa periculo obijciunt, & totum corpus, id maxime curat, vt caput saluum sit, sic & nos Christi gloriam tueri, vel sanguinem debemus & nihil isto habere pretiosius. Si est caput ergo ex illo pendere debent membra, inde regi, inde trahere vitam, inde vim ad omnes actiones, quod ipse Dominus similitudine palmitum declarauit, qui nisi manserint in vite, ferre fructum non possunt, atque adeo, maxime curandum est, vt connectio cum capite conseruetur, quam argumentationem explicat Augustinus in illa verba, Ego sum vitis, vos palmites, & sine me nihil potestis facere. Siue parum (inquit) siue multum, sine illo fieri non potest, sine quo nihil fieri potest. Et infra vnum de duobus palmiti congruit, aut vitis, aut ignis, si in vite non est,

Primo,
Ex hoc loco
multa colligimus.
Erga Deum.

Tract. 81.
in Ioan.

ex hoc capite, debere recipere & influxum, & operationem, & augmentum, & coniunctionem ad alia membra, vt sic totum corpus, compactum, & connexum virtute huius capitis crescat. Ex hoc etiam infert Hoc igitur dico & testificor, vt non ambuletis sicut & gentes ambulant, in vanitate sensus sui, tenebris obscuratum habentes intellectum, alienati a vita Dei per ignorantiam, quæ est in illis, & subdit. Vos autem non ita didicistis Christum, si tamen illum audistis, & in illo edocti estis, quasi dicat, eum sub tali tantoque capite, omnes Christiani viuamus, nequaquam vt gentes, quæ Deum, & Christum ignorant viuere debemus, sed vitam nouam ducere oportet, longe ab omnium gentium vitijs remotam. Similia repetit ad Coloss. Rursum ad Rom. ex eadem similitudine membrorum, & corporis sub vno capite, hortatur singula membra, vt ministerij sui partes, diligenter seruent, sic enim totum corpus rectè habet eum a capite directionem, & influxus recipientes singula partes, quæ muneris sui sunt rectè exequuntur. Sicut aut in vno corpore multa membra habemus, omnia autem membra, non eundem actum habent, ita multi vnum corpus sumus in Christo, singuli autem, alter alterius membra, Ex quo etiam

Cap. 2.

Cap. 12.

I. Cor. 12.

loco subiicit, quomodo secundum diuersas, quas a Christo quisque donationes accepit, strenuè illas exercere oporteat, Et iterum hortatur, vt omnes eo statu, ac ministerio contenti sint, ad quem a Deo sunt destinati, quia singula membra corpori necessaria sunt, & debent sibi inuicem obsequi.

Argumentæx hoc loco pro triplici via.

In via purgatiua.

In via Illuminatiua.

Rursum ostendamus, ex eodem loco argumenta deduci posse pro triplici via instruenda, quam nos, oratoris nostri, materiam esse supra diximus, In via purgatiua dicam Caput est Christus, ergo debet corpori caput superstare, non membra capiti, ne fiat monstrum, Cur ergo peccator caput tuum Christum, subiecis, cur conculcas? Caput est Christus ergo noli ei aduersari, quis vnquam vidit membra, aduersus caput rebellantia? Caput est Christus, ergo ipsum defende vel periculo tuo, ne tu pereas, oppositu tuo, intentam Christo plagam auerte, hoc est potius tu mortem excipe, quam pecces, vel peccare quempiam sinas; membrum es Christi, num ergo membrum Christi trades diabolo? num vendes auaritia, vt Iudas Christum, ita tu Christi membrum? num coinquabis forditibus, membrum es sub Christo capite, ergo tua sorte contentus esto, quicquid sis, siue pes, siue manus, siue aliud, hoc maximum est, quod es. In via illuminatiua caput habes Christum, obsequere,

Chri-

Christi membra es, mouere ut eius membrum, manus Christi quicquid tangebatur, sanabat, sic tu sis, omnibus tuis, & actionibus, & cogitationibus, & verbis tibi, & alijs salutaris, Membra es Christi, orna virtutibus, pasce orationibus, & Sacramentis, reuerere, sanctifica, custodi etiam a puluere, hoc est a maculis, vel leuissimis. In via uitiua, Caput Christus, nos membra; O charitas, coniunctio maior esse non potest. Vir & mulier duo in carne una, hic est profusus una caro, Caput Christus, nos membra. Pater, & Filius una caro in duobus, quia Filius est portio Patris, hic una caro, in uno corpore. Caput Christus, Nos membra, o honor plane admirabilis. Ille unigenitus altissimi, Thesaurus ille thesaurorum sapientiae, & scientiae, ac diuitiarum Dei, meum est caput. Caput Christus nos membra. O dulcedo, qui liquor qui cibus, quae suauitas ex hoc capite, manabit? Quae securitas, quae tranquillitas, quae requies sub hoc capite, membris? Spectanda sunt autem, in huiusmodi comparationibus, non solum similia, sed, & dissimilia ex quibus etiam argumentorum copia, & varietas extat. Caput nostrum est Christus, verum non ut alia capita sunt membris, ita nobis caput est Christus: pulchro corpori saepe caput deforme contingit, sano infirmum, nec pro suo nutu, possunt membra, caput sibi imponere formosum, aut sanum, aut sapientem. Sane si in uniuscuiusque corporis esset potestate, formare sibi caput, qualecumque posset optare, quale rogo optaret? atqui nunquam quisquam tam formosum, tam sapientem, tam validum, tale denique posset expetere, aut ne cogitatione sibi fingere quale nobis est Christus. Praeterea ex eodem loco habes, in omni exhortatione, unde argumenta elicias copiose. Si vis ad pacem hortari, membra eiusdem corporis, consentire debent, num contra membra Christi pugnabis, In Christi membra? Si ad Misericordiam, quod facis tuo membro, facis membro Christi, pasce uesti, Non credis Christo dicenti quod illi fecisti mihi fecisti? non audis clamantem Christum e caelo, Saule Saule quid me persequeris? si ad pudicitiam, membrum Christi coquinabis trades impudicitiae? Si ad mansuetudinem, qualem, quae te, esse deest, qui Christi, id est agni mansuetissimi membrum es? Si ad progressum in virtutibus, Orna Christi membrum, & perduc ad suam perfectionem, adifica Corpus Christi ex tua parte, fac quam pulcherrimum, quam perfectissimum, Si ad laborem, & fugam deliciarum: Corpus Christi crucifixum est, Tu vero si Christi es membrum: non ne cum Paulo dices, Christo

In via uitiua.

In omni genere Cociorum.

In omni genere Cociorum.

*Serm. 47.
de Sanctis
initio.*

*Ad Aprū
epist. 1.*

*De laude
Martiriū cir-
ca proem.*

*Tom. 4. l. 5.
ep. de B. Pe-
tro.*

fo cōfixus sum cruci? si ad patientiam in rebus aduersis, quid mirum si aduersa pateris probas plane, te membrum esse Christi, qui positus fuit in signum cui a multis contradicebatur, ergo & tu Christi membrum, pro tua parte adimpleas in carne tua quę desunt passionum Christi in corpore eius, audi Augustinū Apostolus Paulus prædicat dicens si fuerimus socii passionum, erimus, & consolationum, & Dominus in Evangelio, Si mundus vos odit scitote quia me priorem vobis odio habuit recusat esse in corpore qui odium mundi non vult sustinere cui capite.] Eadem ratione hic locus utilis omnino est ad omnes amplificationes in singulis causarum generibus. In genere consolatorio lege epistolam primam Paulini Episcopi Nolani ad Aprum in qua eum Christi exemplo consolatur, & animat quod dignus sit, ut in eo Christus patiatur, Merito (ait) gloriaris, venerandissime frater, & in exultatione dicis, hinc te ipsum tibi credere quod Christianus sis, quia te odisse ceperint, qui diligebant, & despiceret qui timebant. Et subdit ab initio sæculorum Christus in omnibus suis patitur, Ipse est enim initium, & finis, qui in lege velatur, in Evangelio reuelatur, mirabilis semper, & patiens, & triumphans in Sanctis suis Dominus, In Abel occisus a fratre, in Noë irrisus a filio, in Abraham peregrinatus, in Isaac oblatum, in Iacob famulatus, In Ioseph venditus, In Mosè expositus, In Prophetis lapidatus, & fectus, in Apostolis terra marique iactatus, & multis beatorum Martyrum crucibus frequenter occisus. Ipse in te patitur opprobria, & ipsum in te odit hic mundus.] In genere Didascalico seu exornatio scribit librum D. Cyprianus in quo eodem modo, Christum in Martyre, pati docet, & ab eo, Martyris fortitudinem inuictam, pendere, prædurantibus (inquit) licet colitis, resultans vngula, recurrat in vulnus, & euntibus flagris cum auulsa corporis parte, rediens habena ducatur, stat immobilis tamen, pœnis suis fortior, hoc solum secum ipse conuoluens, quod in illa crudelitate carnificū, plus pro quo patitur, Christus quam ipse patiatur.] Et ut inferius loquitur velut socio Christi cruore decoratus. Huc facit hystoria de Beato Petro cuius meminit Ambr. cui ex vrbe egredienti, occurrit Christus urbem ingrediens, & interroganti Petro, domine quo venis, responsum a Christo est venio iterum crucifigi. Intellexit plane Petrus, ad suam crucem diuinum pertinere responsum, & subdit Ambrosius, intellexit ergo Petrus, quod iterum Christus crucifigendus esset in seruulo. Itaque sponte remeavit, in-
terro-

terrogantibus Christianis responsum reddidit, statimque correptus per crucem suam honorificavit Dominum Iesum. Videtur igitur ait Ambrosius quod in servulis suis pati velit Christus. Hæc à me in hoc primo loco dicta sint, gratia exempli ut eadem ratione ex alijs qui sequuntur locis argumenta eliciamus. Huic autem primo loco est proximus ille titulus qui à Beato Paulo, Christo tribuitur ut dicatur secundus Adam respectu primi, sed sicut magna est distantia inter primum, & secundum Adamum; Ita argumentatur Paulus, multum debere inter filios primi, & secundi Adæ differre, sicut in Adam inquit, omnes moriuntur, ita & in Christo omnes vivificabuntur, factus est primus Adam in animam viventem, Novissimus in spiritum vivificantem, primus Adam de terra terrenus, secundus Adam de cælo celestis. Ex quo sic argumentatur, Qualis terrenus, tales & terreni, & qualis celestis, tales, & celestes. Et iterum ex his præmissis rectè sequelam infert, Ergo sicut portavimus imaginem terreni, portemus & celestis, & alibi renouamini spiritu mentis vestræ, & induite novum hominem, qui secundum Deum creatus est in iustitia, & sanctitate veritatis.

idon
sangu
nobil
nobil
1. Cor. 15.

Dignitas, & nobilitas Christi. Cap. II I.

Si suprema Christi Domini dignitas, & inestimabilis præstantia, populis cum ea qua decet, maiestate proponatur, magnam vim habebit oratio, & præclaros ad omne bonum motus in Christianorum pectoribus excitabit. Sumamus exempla præsertim ex D. Paulo, in Epistola ad Hebræos; multa in initio de Christi nobilitate ponit, ex quo argumenta varia ducit, multiphariam (ait) olim Deus loquens patribus in prophetis, novissimè loquutus est nobis in filio, quem constituit heredem universorum, per quem fecit & sæcula, qui cum sit splendor gloriæ, & figura substantiæ eius, portans omnia verbo virtutis suæ purgationem peccatorum faciens, sedet ad dexteram maiestatis in excelsis; Et alia dicit, quibus illum hominem Deum merito præfert omnibus Angelis, eo quod ipse sit verus filius, Angeli vero solum ministri, qui eum adorent. Ex his ergo rectè argumentatur, quam teneamur eius legi cum omni subiectione atque integritate parere, propterea inquit abundantius oportet observare nos ea, quæ audiimus, ne forte pereffluamus. Si enim qui per Angelos dictus est sermo, factus est firmus, & omnis prævaricatio & inobedientia accepit iustam mercedem

Eph. 4.
Dignitas
Cap. II I.
Hebr. 12.